

Det har naturligvis uhyre meget at sige, hvorledes en saadan Lovgivning fremstilles overfor den udenlandske Repræsentant af de Folk, som har den Opgave overfor ham at redegøre for, hvad det er, der sker i dansk Politik, men jeg henstiller — det er maaske en overflødig Henstilling —, at man stræber at give denne Redegørelse paa et saa objektivt Grundlag som muligt og i denne se saa meget bort som muligt fra de principielle Betragtninger, om hvilken Statsministeren Gang paa Gang har udtalt, at de ikke skulde være til Hinder for Overvejelse af de Tanker, vi har ført frem.

I Sammenhæng med dette Spørgsmaal vil jeg gerne understrege en Udtalelse der faldt i Dag fra den højtærede Finansminister. Finansministeren udtalte, at Tolden herhjemme automatisk var lettet i høj Grad. Det er selvfølgelig en rigtig Betragtning, den er ogsaa Gang paa Gang gjort gældende fra vor Side; men jeg henvender den særlig til Partiet Venstre og beder dem bemærke, at deres Finansminister nu i Dag har sagt, at selve Udviklingen her i Landet automatisk i høj Grad har lettet den Toldbyrde, som blev lagt paa i 1908 under Ledelse og Førerskab af Partiet Venstre og ganske særlig af den Mand, der i Øjeblikket beklæder Finansministerstillingen.

Finansministeren gjorde endvidere med Rette opmærksom paa, at Raastoffer og Halvfabrikata praktisk talt er undtaget fra Told herhjemme, og i de enkelte Tilfælde, hvor de ikke er helt undtaget, er Toldbyrden saa ringe, at den intet betyder.

Dette var Ordene. Og Finansministeren tilføjede, at en Lettelse af Erhvervene vilde ikke kunne frembringes ved at tage denne Toldbyrde bort. Det er rigtigt, det er i hvert Fald fra vort Synspunkt rigtigt, vi kan give Finansministeren vor fulde Tilslutning til dette; men naar det er Forholdet — (*Finansministeren* [N. Neergaard]: En væsentlig Lettelse!). Ja, bevares, jeg beklager, hvis jeg har udeladt det Ord, for det er rigtigt, det sagde Ministeren, det er i hvert Fald ikke forsættigt, altsaa „ikke en væsentlig Lettelse“ —, saa vil jeg tillade mig at tro, at der ud fra den Betragtning er nogen Visdom at hente for de Folk, som mener, at enhver Forhøjelse af Tolden her i Landet vil betyde en betydelig Forøgelse af Produktionsomkostningerne f. Eks. for Landbruget. Dette vil jeg gerne sige til Overvejelse baade for Partiet Venstres Toldlovsordførere og for det ærede Medlem Hr. Pinstруп.

Til Trods for den ringe Betydning, det

ærede Medlem Hr. Stauning tillagde Statsministerens Udtalelse om, at han var villig til at overveje eller undersøge en Ændring af Traktatpolitikken, tillægger vi denne Udtalelse af Statsministeren en vis Betydning. Vi mener, at der, som allerede udtalt af det ærede Medlem Hr. Drachmann, heri dog ligger en Indrømmelse til Strømninger i Tiden, der ogsaa gør sig gældende indenfor Partiet Venstre, og som vi venter i Løbet af forholdsvis kort Tid vil blive saa stærke, at man naar til et Resultat paa dette Omraade.

Derfor er vi i høj Grad tilfreds med disse Udtalelser fra Statsministeren Side, selv om de naturligvis indeholdt Forbehold om, at Ministeren ikke havde nogen stærk Tro dertil. Det var jo ikke mere, end man kunde vente i den foreliggende Stilling. Traktatkommissionen er neppe det allerbedste Redskab til denne Undersøgelse, men der er sikkert ikke Tale om noget Ultimatum, saa derom kan vi forhandle.

Jeg vil gerne af Statsministerens derhen hørende Udtalelse fremhæve dette, at Ministeren erkendte, at vi af Lande med Dobbelttarif kan blive stillet overfor Krav, som vi er afskaaret fra at imødekomme, det vil sige, at vor Toldlovgivning og Traktatpolitik i Virkeligheden hindrer os i at føre den fri Forhandling, som i højeste Grad er nødvendig under den Aand, der behersker Europa i Øjeblikket. Ministeren erkendte ogsaa, at Mestbegunstigelsesklausulen begrænses eller endog gøres illusorisk. Da jeg saa dette, sagde jeg til mig selv: Er det nu virkelig en tilfredsstillende Ordning, at Mestbegunstigelsesklausulen gøres illusorisk? Er det det, man har tænkt paa, da man i Trontalen skrev, at Udviklingen var tilfredsstillende?

I Statsministerens Udtalelser paa et andet Sted var der et Udtryk, der interesserede mig i høj Grad. Statsministeren talte om „den skattehærgede Befolkning“. Er det nu ikke et interessant Udtryk i en Venstreministers Mund, og kan dette Udtryk ikke give Anledning til, at man overvejer, hvorledes Hærgningen er blevet mulig, hvilke Partier det er, der har Ansvaret for den Udvikling, der er endt i, at Befolkningen er skattehærgede? Jeg kunde tænke mig, at det kunde give Anledning til nogle Betragtninger og derfor tager jeg dette Udtryk og understreger det og siger: Anstil nu ganske rolig de Overvejelser, som dette Udtryk giver Anledning til.

Men der ligger naturligvis i dette en Erkendelse, som vi fra konservativ Side hilser med stor Glæde, det er klart. Vi kan